

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

שיר קיץ – רימונה די-נור

שוב גגות נמסו בשרב
שוב זורמת שמש על הגב
שוב מתמתח הערב חם ואדיש
שוב מחכה יום ולילה, ולילה לבוקר.

שוב נוטף הצבע על אפך
שוב דהה הפס בשמלתך
שוב שמורות עינייך
תחת כובע קש
שוב לשתי כתפייך
צבע דבש.

קיץ – אור הקיץ – רוח קיץ
קיץ – בחוצות וגם בבית
קיץ של תכלת
עם שמש הוללת
ורیح מדבר, קיץ בלי סוף
במתמשך החוף – עם תפילה
לקיץ הבא.

שוב נחים חמסינים על הרחוב
שוב העיר בוערת בצהוב
שוב מתמשכת הדרך
רותח הכביש
שוב ממתינים לגשמים ולסתיו
שיבואו.

עלון 1531 – 12/7/19

פתיח

החופש הגדול כבר כאן, ונכדיי שהגדול ביניהם חגג 15 לא מכבר, מכירים מושג שאנחנו לא הכרנו וקרוי "בית ספר של החופש הגדול" המתקיים במשך שלושה, החל מראשית יולי ועד העשרים ואחת בו. רצף פעילויות חינוכיות מובנות שעושות שכל וסדר במונח הרחב הקרוי 'פנאי'.

אם הבנתי נכון, ואיני איש חינוך, הרי שעל פי תפיסת משרד החינוך, האחריות על החינוך היא לא רק בזמן שנת הלימודים, אלא לאורך כל השנה וגם בחופשת הקיץ, ברצף מעגלי, חינוכי וקהילתי. כאשר האחריות על הילדים היא של ההורים ושל המורים מדי בוקר, אחה"צ, לילה - לימודים וחופשות. מה העלות של הדבר הזה, האם מסובסד וכיצד מכלכל אותו זוג הורים במעלה החיים, היא שאלה חשובה בפני עצמה, אלא שבעיני הגדרת הפנאי כערך שצריך ליצוק בו תוכן מובנה, הוא שינוי מהותי בחשיבה ובתפיסה, שיש לברך עליו.

בעקבות אותה תאונה אומללה עליה דיווחתי לפני כחודש, נשלל רשיוני ל-60 יום ורכבי ניזוק ללא תקנה, וכך מוצא אני את עצמי מתנייד באופנים למרפאה האזורית, למכללת הגימלאים ולעיתים אף עד בית גבריאלי, לשם אני מגיע מפעם לפעם גם באדיבותה של עמליה דיין, שהפכה עבורי לנהגת בית לעת מצוא, שמתעקשת בעשר בלילה לעזור לטרמפיסטים מזדמנים להגיע ליעדם. אין דבר מבחינתי שהוא קשה יותר מאובדן הניידות ועד שזו תחזור אלי, בתקווה שתחזור, אני אוכל קש, ואל תקנאו בי. בעניין זה ראוי לציון מיוחד **עופר חלף** שמסיע אותי בהתנדבות ולמשימות בריאות וממתין לי בסבלנות עד שאסיים. איש יחיד ומיוחד במעלותיו הטובות שהתברכנו בו.

לפני כשבועיים חזיתי במכללת עמק הירדן במופע של להקת הגבעטרון המייצגת עבורי את ישראל היפה והטובה של אז ושל היום, וכעבור ימים אחדים התבשרתי יחד עם כלל ישראל על מותה הטראגי של אחת מחברותיו הוותיקות - אלה האריס מבית השיטה, שנהרגה במוצאי שבת, בעת שהרכב בו נסעו היא ובעלה פגע במשאית שחנתה לצד הדרך. בעלה נפצע. יהי זכרה ברוך.

שיהיה לנו קיץ מרענן
אבנרון

”אני מלאת תקווה ואמונה שנצליח להביא את לוג בשנים הקרובות לצמיחה ורווחיות יציבים”

יו”ר לוג החדשה, מדברת בגובה העיניים

במנהל עסקים באוניברסיטת תל אביב, ובוגרת קורס המנהלים באוניברסיטת הארוורד.

ככל שאני מעמיקה את ההיכרות עם 'לוג' והמרקם האנושי הקיים בה, אני מבינה עד כמה 'לוג' היא חברה יוצאת דופן לטובה. המחויבות של המנהלים והעובדים, רמת המקצועיות, הרצון לתרום ולהתגבר על הקשיים באשר הם, אינם מובנים מאליהם ומביאים ערך רב לחברה. כל אלו יחד עם העובדה ש'לוג' הצליחה לשמר אנשי מקצוע בחברה משך שנים רבות, איפשרו לה להערכתך, את יכולת ההישרדות ויאפשרו לנו בעתיד את קפיצת המדרגה הנדרשת.

יחד עם זה, האתגרים העומדים בפני 'לוג' היום הינם משמעותיים ולא פשוטים. אנו עומדים היום מול מתחרים רבים וחדשים בישראל ובכל העולם, אשר הקימו ומקדמים מפעלים המבוססים על טכנולוגיות ותשתיות חדשניות. החברות בעולם הפארמה- עוברות שינויים והמשבר בחברת טבע, שהיתה הלקוח המרכזי של 'לוג', פוגע באופן ניכר בהיקף הפעילות שלנו. בנוסף, הדרישות של לקוחות הפארמה לשיפור סביבת העבודה, תשתיות הייצור ותהליכי העבודה הולכות ומחמירות, כאשר המפעל שלנו בישראל הוא מיושן והתשתיות שלו מחייבות התאמה משמעותית.

לאור כל אלה אנחנו חייבים להשתנות, ולהתאים את עצמנו כדי לאפשר ל'לוג' צמיחה ורווחיות בסביבה העסקית של היום. בשנים האחרונות החברה נמצאת בתהליך מעבר מחברה מקומית לחברה בין לאומית, תוך התמקדות בתחום הפארמה.

כחלק משינוי זה נרכשה לפני חמש שנים חברה בת בהונגריה, אך השלמת הרכישה לכדי שליטה מלאה בחברה התבצעה בתחילת 2018. עזיבתו של הבעלים והמנכ”ל

סוף בעמוד הבא

Pharma
Primary
Packaging

עם כניסתי לתפקיד, אומרת היו”רית הטרייה של חברת 'לוג' **נורית נחום**, אני שמחה לספר מעט על עצמי ועל האופן בו אני רואה את החברה ואת ההתפתחות שלה בעתיד הקרוב. לפני כארבע שנים התחלתי לכהן כדירקטורית בלוג, ומתחילת השנה קיבלתי על עצמי את **האחריות, הכבוד והאתגר** לכהן כיו”ר הדירקטוריון של החברה.

האחריות בעיני היא גדולה - כלפי בעלי המניות והעובדים, אשר השקיעו ומשקיעים בחברה שנים של עבודה, מחשבה ויצירה. כבוד הוא להיות חלק מהצוות אשר מוביל את החברה הנהדרת הזו באופן מקצועי ומסור. האתגר הוא לייצר ערך משמעותי בחברה ולהביא אותה לצמיחה ורווחיות יציבים, תוך בניית תשתית להתפתחות עתידית. זהו אתגר משמעותי בתקופה בה הרבה חברות בתעשייה הישראלית בכלל, ובתחום הפארמה בפרט, מתקשות לשרוד. אני מקווה שנסיוני בחברות תעשייה, טכנולוגיה ובתחום הפיננסי יסייעו לנו להתמודד עם המשימות המורכבות מולן אנו עומדים.

מילאתי בעבר תפקידים שונים כמו ניהול חברת היעוץ של PWC, סמנכ”ל פתוח עסקי וכלכלה בפקר פלדה ומנכ”ל חברת השקעות פרטית, כיהנתי ואני מכהנת כדירקטורית בחברות פרטיות וחברות ציבוריות הנסחרות בישראל ובחו”ל, וכיו”ר בחברות תעשייה וטכנולוגיה יש לי ניסיון בהובלת השקעות ושיתופי פעולה אסטרטגיים במגוון מדינות וחברות בתחומים שונים, הובלת תהליכי שינוי וצמיחה, כמו גם התמודדות עם משברים ותהליכי הבראה. אני בוגרת תואר שני וכיום אני לקראת סיום תואר שלישי

יו"ר 'לוג' החדשה – מדברת - סוף

אנחנו יכולים להיות גאים ב'לוג' על האופן בו היא עוברת את תהליך השינוי. למרות הקשיים המרובים של התעשייה בישראל, בתקופה בה מפעלים רבים נסגרים ומקצצים משמעותית את פעילותם, ולמרות המשבר בחברת טבע, החברה הצליחה בשנים האחרונות לשמור על איזון תקציבי וכל התהליכים שתוארו ממומנים על בסיס משאבי החברה, מבלי לפגוע בדמי ניהול ושכר דירה משמעותיים לקבוץ.

כאמור, האתגרים עצומים, אבל אני מלאה תקווה ואמונה שנצליח להביא את החברה בשנים הקרובות לצמיחה ורווחיות יציבים, נצליח לבצע את קפיצת המדרגה הנדרשת ונצליח לפתח פעילויות חדשות ושיתופי פעולה אסטרטגיים בישראל ובחו"ל. אופיים של תהליכי שינוי מסוג זה, במיוחד בתחום הפארמה, שהם לוקחים זמן. עלינו, המנהלים, העובדים, בעלי המניות וכל בעלי העניין, להיות סבלניים. 'לוג' היא חברה קטנה מאוד במונחים בינלאומיים עם צוות ניהולי ומשאבים מאוד מצומצמים. אנשי 'לוג' עובדים ללא לאות בכדי להשיג את היעדים שהצבנו לעצמנו. אנו עושים זאת בנחישות אך יחד עם זאת, בזהירות. אני יכולה להבטיח לכם שאני אעשה ככל שביכולתי לחזק את הצוות בכדי לקבל את ההחלטות הנכונות וליישם אותם באופן המיטבי.

אני רואה חשיבות רבה בקשר המבוסס על אמון ושיתוף פעולה בין 'לוג', בעלי המניות והקהילה בקבוץ. אני מקווה שלוג תהפוך להיות אבן שואבת ומקור פרנסה עתידי לעוד ועוד אנשים איכותיים, מקצועיים ומתאימים, מאשדות יעקב והסביבה, אנשים אשר ירצו לקחת חלק באתגר ובסיפוק של בניית החברה קדימה. אני מקווה ובטוחה ש'לוג' הינה כבר היום, ותהפוך להיות יותר ויותר בעתיד, מקור גאווה לעובדים, לבעלי המניות ולכל חברי הקהילה בקבוץ.

נורית נחום, יו"ר 'לוג'.

המייסד ההונגרי איפשרה לנו שינוי מניהול ריכוזי של אדם אחד לניהול של צוות מקצועי, הכנסת תהליכי עבודה מקצועיים וסדורים ובניית צוות עובדים נאמן ואיכותי. זה תהליך מורכב שעדיין בעיצומו, שמחייב השקעת משאבים כספיים וניהוליים משמעותיים, כולל נסיעות מרובות של צוות העובדים המקצועיים והנהלת 'לוג'. החברה בהונגריה מהווה נכס חיוני לעתידה של 'לוג' כמרכז ייצור והפצה באירופה, והיא גם מאפשרת לנו מענה לדרישות חלק מהלקוחות לתשתיות ייצור טובות יותר. המטרה היא לבנות בהונגריה חברה רווחית וצומחת המבוססת על אותם ערכים, סטנדרטים ותרבות מקצועיים הקיימים בישראל.

מאז כניסתנו של אפרים לתפקיד המנכ"ל, 'לוג' עשתה קפיצת מדרגה ביכולות השיווק ובנתה תשתית לפיתוח עסקי בינלאומי. נוצרו קשרים עם לקוחות מובילים בתחום בעולם, כולל מעבר להסכמים רב-שנתיים בהיקפים גדולים. העבודה עם החברות המובילות בתחום הפארמה מחייבת קפיצת מדרגה משמעותית בהרבה היבטים נוספים. עלינו לייצר מוצרים יחודיים וחדשניים עם ערך מוסף גבוה ללקוחות, מוצרים אשר יעניקו לנו יתרון מול המתחרים ויביאו רווחיות גבוהה. עלינו לייצר ולספק את המוצרים שלנו באופן רציף ואמין ובאיכות גבוהה, וכמובן - במחיר תחרותי. עלינו להיות חזקים, גמישים, לחשוב ולהתנהל בצורה גלובאלית. עלינו להיות אמיצים אך שמרנים, ולנסות להיות תמיד צעד אחד קדימה בכל תחום. לפעול בקצב מהיר שכן העולם לא מחכה לנו. אנחנו צריכים לנסות דרכים חדשות ויצירתיות, לשמור על צניעות אך לא לפחד מלבצע מהלכים משמעותיים שיקדמו אותנו לקראת המטרה. עלינו להסתכל קדימה באופטימיות כי כל משבר הוא הזדמנות וכל טעות היא שיעור ללמוד ולהתפתח. הניצחון וההתקדמות של חברה תעשייתית הוא בנקודות, והרבה נקודות קטנות הן אלו שיוצרות את המסה הקריטית של השינוי והצמיחה.

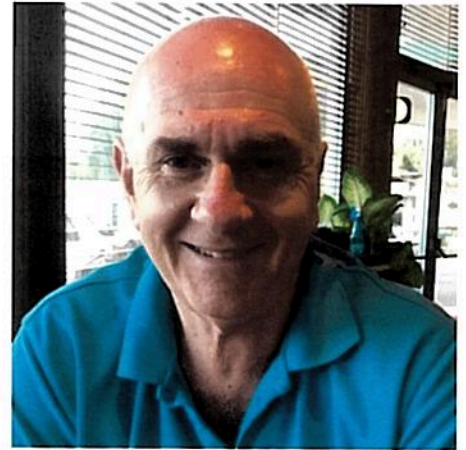
"מסיים בתחושה אופטימית" - שיחה עם היו"ר היוצא

ולא נטלה סיכונים מיותרים. יש קיבוצים שהתרוממו עבור לקיחת סיכונים, אבל לא מעטים גם התרסקו. אם יש דבר שמתסכל אותנו, כמו את כולנו, זה הזמן הרב שלוקח עד שתהליכים מבשילים. הוא מתכוון בעיקר לנושא קליטת הבנים ובניה ב'קו כחול' שמתנהלים בעצלתיים, ולא רק אצלנו. מאידך, הוא משוכנע שבסוף זה יקרה וישנה את פני הקיבוץ.

נסה לנתח את מצבה של אשדות מבחינה כלכלית?

אשדות מרוויחה כסף, לא נכנסת לחובות, מתבססת בעיקר בחקלאות כאשר 'לוגי' תמיד ברקע. פלסטיק, נכנס שמוליק לעובי הקורה, הוא תחום מאד קשה, קל וחומר תחום הפארמה (תרופות). מי שהיה הלקוח המרכזי של 'לוגי' בשנים האחרונות, היא חברת 'טבע', שחוותה חוויות קשות, ועם כל זה, מצליחה 'לוגי' לשמור את הראש מעל פני המים ופירוש הדבר שהיא חברה יציבה שלא מפסידה כסף ולא מדממת. לא הייתי מגדיר את מצבה של 'לוגי' כטוב מאד, אבל הוא בהחלט טוב.

את חקלאות אשדות איחוד הוא מגדיר 'מצויינת'. חברה צעירים שלקחו את העסק בשתי ידיים ורואים תוצאות טכניות ועיסקיות מכובדות, כולל שיתופי פעולה אזוריים שזה צעד משמעותי, כאשר התנאי הבסיסי לכל הצלחה הוא התמקצעות, ושאיפה להיות הכי טובים בכל תחום. ענף ההודים היא דוגמה קלאסית. אשדות משק הודים גדול, משק מקצועי, וההבדל בין להקה שמרוויחה או מפסידה זה ההון האנושי (במקרה שלנו רפי בן נאים) שיודע לזהות בזמן ולעשות את הפעולות הנכונות. שונה המצב ברפת נטופה, שם אנו 'רק' שותפים (עם גשר ובית רימון) שבזכות הנהלה טובה וצוות מקצועי נהנים מהתוצאות. לאור שינויים עליהם החליטה הממשלה (חשיפה ליבוא מתחרה למשל) צפוי ענף החלב בשנים הבאות להרוויח פחות, אבל הוא עדיין ימשיך להיות אחזקה כלכלית משמעותית שתתרום לתזרים שלנו.

שמוליק לשם מלווה את אשדות איחוד כיו"ר מעט למעלה מחמש שנים, ועושה זאת במקביל בשני קיבוצים נוספים - דליה ושריד. איש נינוח, מחושב, נעים הליכות. אני פוגש בו זמן קצר לפני שיעביר את המקל לבא אחריו.

עבודת יו"ר קיבוץ לא ניכרת בחיי היום-יום שלנו, ורק מי שמקורב לצמתי ההחלטות יכול להעיד מה משקלו של ממלא התפקיד ומה מידת השפעתו על מהלך חיינו. כמי שמגשר בין התחום החברתי לעיסקי, ראינו אותו לא פעם קם בעיצומה של אסיפה רוויית יצרים ומנסה כמו מבוגר אחראי, לנתב את הדיון לפסים ענייניים ולא תמיד מצליח. קודם כניסתי לתפקיד, אומר שמוליק, כמעט שלא היו ישיבות משותפות בין המגזר הכלכלי לחברתי ובזכות עבודה יסודית הצלחנו למסד את השילוב והשיתוף, כאשר יחידת משאבי אנוש הופכת לגורם משמעותי הן בנושא עתיד המקום באמצעות קידום הדור הצעיר ובה בעת סיוע לוותיקים לקראת יציאתם לפנסיה. החוכמה בתפקיד כזה אומר לשם, היא מצד אחד להוביל תהליכים, ולא פחות חשוב מכך, להביא את האנשים, קרי הציבור, למצב שיוכלו להתאחד סביב נושא או נושאים.

את אשדות איחוד הוא מגדיר קיבוץ מאורגן, מסודר, מקום עם איכות חיים, חיי קהילה תוססים, הרחבה נושמת וקליטת דור צעיר. קיבוץ מעט שמרני אבל על הצד החיובי. לאורך השנים, ולא דווקא בתקופה שלי, אומר לשם, אשדות לא עשתה דברים פזיזים ברמה העיסקית, לא נכנסה לחובות גדולים

מסיים בתחושת אופטימיות - המשך...

האם יש לך בשורה בעניין זה?

למרות שהמשבר בטבע הוריד את האטרקטיביות שלנו, אני מאמין שנצליח להכניס שותף חיצוני ל'לוג', שישקיע שם כסף. לפי הבנתי את המציאות, אשדות יעקב לא תשקיע ב'לוג' את מעט הרזרבות שיש לה, וכאן המקום להכניס משקיע אסטרטגי. ניהלנו מספר מגעים אבל עד כה לא הצלחנו להביא משהו ממשי.

בהקשר ל'לוג', נשמעו באסיפה קולות שאמרו: נכשלתם לכו הביתה...

בעיניי אמירות מסוג 'נכשלתם לכו הביתה' הן יותר ביטוי של כאב מאשר ניתוח קר ושכלתני. הרצון שלוג יפרח היא בהחלט שאיפה לגיטימית, ואני מבין את התסכול. מאידך, צריך להבין שהתהליכים הללו לא תלויים רק בנו, ובמה שכן תלוי בנו, הרי שהחלפנו מנכ"ל, החלפנו יו"ר, מחליפים אותי. הכל בסדר. תחלופה זה דבר חיובי, וכל ארגון צריך לשאוף לשיפור מתמיד. להכפיל את מחזור המכירות של 'לוג', הוא יעד שיש לשאוף אליו, אבל חשוב לזכור שאין פתרונות קסם.

כאשר עולה שמה של המנהלת העיסקית היוצאת עמית אורלנד, שמוליק נדרך. אני מכיר הרבה מנהלי עסקים, הוא קובע בפסקנות, ועמית היא מהטובות שבהם. אין לו ספק שתוצאות ההצבעה הושפעו ממה

שהוא מכנה 'לחצים פוליטיים' והוא מצר על כך מאד. חלק מתפקידנו כמנהלים, מנמק לשם, זה לשים דברים על השולחן ולהביט לאמת בעיניים, וזה לא תמיד עולה בקנה עם רצון הבעלים, ולכן שמורה להם הזכות לקבל או לדחות.

אין ספק שעיתוי היציאה של עמית ושלי בו זמנית, אינו מוצלח, ואני חושש שתהיינה לכך השלכות.

אפרופו יו"ר חדש, שמוליק לא פוסל אפשרות שאת התפקיד יעשה חבר או חברת אשדות, כפי שאני הייתי יו"ר בקיבוץ שלי (ברכות ליניב ברקן שנבחר לתפקיד בימים אלה)

אחד היעדים שלי בתחילת הדרך, אומר שמוליק היה לחפש ירגל שלישית. במסגרת פרויקט 'אשדות 2020' גייסנו חברה חיצונית, ובכפוף למדיניות האחראית של ניהול כספי-ציבור, בדקנו מספר הזדמנויות עיסקיות כולל השקעות מחוץ לאשדות, ובסופו של דבר לא מצאנו, ומתוך הנחה ותובנה שהרזרבות הכספיות אינן בלתי מוגבלות, המסקנה היתה ללכת על פיתוח עסקים קיימים כמו חקלאות, נהרא והתחום הסולרי.

מדוע הציבור באשדות שהם הבעלים, לא מקבל מידע אודות 'לוג' כפי שהיה נהוג בעבר?

סקירה לציבור לא נעשתה בזמן האחרון בגלל חילופי גברי בהנהלה (כניסת יו"רית חדשה-נורית נחום) וזה יקרה בזמן הקרוב אחרי דיון שיתקיים ב'אגדה', ובכך נמשיך מסורת של מפגשים של פעם עד פעמיים בשנה לשיחה, עידכון ודיווח. ליו"רית החדשה (שקודם לבחירתה שימשה דירקטורית ב'לוג' ומכירה את החברה היטב) צפויה משימה לא פשוטה גם בארץ גם בשווקים בעולם עם דגש על המפעל בהונגריה, פלסטיקון (או בשמו החדש 'לוג הונגריה'), שם רכשנו את מלוא הבעלות, לאחר חבלי הלידה ארוכים. בשורה התחתונה, אומר לשם, ההחלטה על מיזוג פלסטיקון היתה נכונה, אך היישום והביצוע נתקלו בקשיים.

נחזור לטבע: אם עד לפני כמה שנים המכירות לקונצרן היוו 25 אחוז מסך המכירות של 'לוג' העולמי, הרי שהיום ירדנו לחמישה עד שבעה אחוז בלבד וזה היה צעד מתבקש. כל השנים, הוא מדגיש, חזרנו ואמרנו בדירקטוריון שצריך להתנתק מהתלות בטבע ולא הצלחנו, אז בסוף יצא שיטבעי שיחררו אותנו, אבל בה בעת איתרנו פלחי שוק נוספים בתחום התרופות, בעיקר בחו"ל, כדי להשלים את החסר. אם לסכם מנקודת הזמן הזו את חמש השנים בהן שימשתי דירקטור ב'לוג', הרי שאני אופטימי. אמנם היתה נפילה, אבל חזרנו פחות או יותר לאותם מספרים, ואני מאמין שבעבודה נכונה ניתן לגדול ולהתפתח.

מסיים בתחושת אופטימיות - המשך...

הקיבוץ ואני מסיים בתחושה אופטימית.
מאחל לאשדות יעקב איחוד הרבה הצלחה.

אבנרון

מזל טוב!
לצט"ו ודוד אלתר
לנישואי הבת
לילי עם רן
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
לרוחל'ה כהן
לנישואי הבת שיר עם ניתאי
מזל טוב למשפחה!

הדבר אפשרי ואפילו רצוי, בתנאי שיש מועמד מתאים. אם במינוים עתידיים עסקינן, הוא אופטימי לגבי השתלבותם של צעירים מתוך אשדות בתפקידים מרכזיים (רונן זקצר וערן כהן הוכיחו זאת בעבר- א.ר.) ואני מזהה ברמה השמית כאלה שיכולים, השאלה הגדולה אם ירצו בכך, משום שעל פי הבנתי, בעתיד הלא רחוק, רוב העסקים יעברו לשותפויות ופעילויות אזוריות, ולכן תפקיד של מנהל עסקים סטנדרטי, מה שפעם קראו מרכז משק, דינו להשתנות.

וזה מחזיר אותנו לנושא הצמיחה הדמוגרפית קיים אצלנו תיסכול גדול בנושא קליטה ובניה, למרות שבמבחן הזמן לא לוקח פה יותר ממקומות אחרים. כשנכנסתי לתפקיד הבאנו אדריכל שיחד עם ועדת תיכנון עשו מספר שינויים בתוכנית השכונה 'ששרפוי' לנו שנה וחצי שנתיים ואז חזרנו לתכנון המקורי של 'שכונת התחמיץ' שכעת מתקדמת יפה לקראת תחילת ביצוע בעוד כחצי שנה. היתרון הגדול של אשדות הם מחירי קרקע נמוכים ולכן צריך לקדם את נושא השיוך, ואכן עובדים על זה ללא הרף. אם יש משהו שאני זוקף לזכותי, הוא ביטול המודל ההוני, והחזרה ל-751 כאשר היתרון היחסי שלנו, ולכן עלינו להזדרז, הם מחירי הקרקע הזולים.

הבונוסים שמקבלים חברים בקיבוצים שכנים גבוהים לעיתים בהרבה משלנו. הכיצד?

בזמנו לקחה אשדות מ'לוג' הרבה מאד כספים עבור בניה, פנסיה וכו', ובעצם משכנו קדימה רווחים שלא היו. דבר שני שעשינו, היה הסדר שיבטיח חלוקת 'פירות נכסים' לחברים. אמנם לא סכומי עתק, אבל זה מה יש. ברקע ישנם דיבורים על כניסת משקיע ל'לוג', ובדיונים פנימיים הדגשתי שאם יוצרו התנאים לכך, חלק מהכסף יכנס למפעל וחלק אחר יועבר לקיבוץ, ומבחנתי זה תנאי פתיחה.

מילות סיכום

בחמש השנים שאני פה, אומר שמוליק, מאד נהנית. נהנית להכיר את האנשים, את

לחנוכת בריכת השחיה

תודה אישית למיכל פרידר ואודי כהן שהפיקו את מסיבת פתיחת הקיץ והבריכה להנאת כולנו.

ואחרונים חביבים, תודה לכל תושבי אשדות איחוד ובמיוחד לילדים (אותם ראיתי מציצים מבעד לגדר עם ציפיה בעיניהם) שמצביעים יום יום ברגליים ומוכיחים שהמאמץ של כולם היה שווה. ועוד איך שווה.
תם ולא נשלם, השלמנו את הבריכה וסביבתה וכדי לברך על המוגמר נתחיל בהקדם בתכנון וברישוי להקמת מבנה שירותים ומלתחות תקני ומונגש שישלים את חווית המשתמשים.

אני מקוה שגם הסדרה ועדכון התקנון באופן שיתן מענה אופטימלי לצורכי הציבור יסתיים בימים הקרובים.

שבת שלום, חופש נעים וקיץ נעים, צונן ובטוח לכולנו.

גלעד גורן - מנהל הקהילה

מזל טוב!
לצדה וילי פפ
להולדת הנכד - סער
בת למיכל ותומר
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
לאילנה פולק
למנחם פולק
להולדת הנכדה - אמה
בת לנצמה ורובי
מזל טוב למשפחה!

חנוכת הבריכה היא רגע חשוב בחיי קהילת אשדות יעקב איחוד.

בפעם הראשונה, התגייסה הקהילה כולה חדשים וותיקים, צעירים ומבוגרים ספקנים ותומכים סביב פרויקט משותף. התגייסות לא רק באמירה אלא גם בהשקעה כספית משמעותית של כל אחת ואחד מתושבי אשדות איחוד.

אני מאמין כי הבריכה המחודשת אותה אנו חונכים היום תהיה משל לחיי הקהילה כולם. והפרויקט המוצלח שאת סיומו אנו מציינים היום יהיה רק הצעד הראשון בגיבוש קהילה מתפתחת ומשגשגת במובנים הרוחניים וגם היבטים הגשמיים והחומריים.
אני רוצה להודות לכל מי שהיה מעורב בהגעה ליום זה:

תודה ליניב ברקן על ניהול פרויקט לעילה ולעילה, במחויבות, דיוק, מעורבות עד הפרט האחרון והכי חשוב ברוח חיובית ומפרגנת.

תודה לקבלן שלנו, סאהר איוב, על סיום הפרויקט בזמן ובדיוק בתוצאה לה ציפינו. לנו מהצד הדברים נראים פשוטים, אבל סאהר ניצח על תזמורת מורכבת של בעלי מקצוע עם אילוצי לוגיקה לוחצים, שמש קופחת וצום הרמאדן שהקשה את העבודה.

תודה לשי פייר המתכנן שליווה אותנו משלב הפרוגרמה והסקיצות הראשוניות ועד לסיומו המוצלח של הפרויקט.

תודה לכל קבלני המשנה שהגיעו לאשדות יעקב בחום הכבד ובלוחות זמנים לוחצים ברצון ובנכונות כדי לעזור לנו לעמוד במשימה.

תודה למועצה האזורית, למחלקת רישוי עסקים ולרני אוחנה העומד בראשה שלולא גישתו החיובית ושיתוף הפעולה לא הינו זוכים לפתוח את הבריכה במועד.

תודה לחברי ועדת בריכה וועד ההנהלה שליוו את התהליך וקיבלו את ההחלטות בנקודות שנדרשו.

שלומי קיפר - איש המים

כלל חודשים ארוכים, הושג בתוך פחות משבועיים.

כל בוקר בשש הוא מתייצב בבריכה, בודק את המים לוודא שאין שינוי ברמות החומצה והכלור (בקרוב אקבל התראה לנייד וזה ייתר את הבדיקה) פעמים בשבוע, שני וחמישי, הבריכה פתוחה לשחיית בוקר, ובחמישי פתוחה לשחיה לילית (עד 2200) המתאפשרת בזכות תאורה רבת עוצמה. הנוי, העצים, הדשאים וכל המסביב אומר שירה.

בסביבות שבע מגיעות מספר חברות קיבוץ לטבילה של בוקר, וכמותן ראש המועצה עידן גרינבאום, שלא מתחיל את יום עבודתו לפני ששחה עשרים בריכות לפחות. למשכימי הקום ממתינה עמדת קפה מהביל. אם כף - אז עד הסוף.

כאיש עבודה ואירגון ברמ"ח אבריו, מצליח שלומי לתמרן את הזמן כך שכל המטלות מתבצעות בתיזמון מדוייק (כיאה לבן מזל בתולה), כאשר הוא נעזר במיטב הנוער האשדותי שמסייע לו (תמורת תשלום) בכל פניה ובקשה, גם בטיפעול הבריכה וגם ב'נהרא'. כנ"ל 'נאמני הבריכה' שעושים זאת

סוף בעמוד הבא

דומה שלא ניתן היה למצוא איש ראוי יותר משלומי קיפר (נוף אשדות רחוב הירמוך), לתפקיד מנהל ומפעיל בריכת השחיה המחודשת והיפה של אשדות איחוד. קיפר, נשוי להילה (מורה, גנת) ואב לשלושה (15, 12, 7) הוא איש של מים משחר נעוריו. נולד במושב רמת צבי שבעמק יזרעאל משם התגלגל עם המשפחה לנצרת עלית, מאוחר יותר לטבריה ובהמשך לגבעת אבני. עם סיום לימודיו ב-94 התגייס לחיל הים, עבר הכשרה כצולן ב-יל"תם (יחידה למשימות תת ימיות) שעוסקת בבטחון כלי שיט בנמלים, ופיקד בין השאר על צוות בנמל אילת, שם ספג את האהבה למים, וליס בפרט, אהבה שמלווה אותו לאורך כל הדרך.

השתחררתי ב-97 מתאר שלומי, פניתי למלונאות וקיבלתי תפקיד של קב"ט במלון ירימונים גלי כנרת בטבריה. מעסיקיו של קיפר הבחינו מיד באוצר שנפל לידיהם ובזכות נסיונו הצבאי ורשיונות שהחזיק בידי, הפך עד מהרה לאחראי על המתחם התחתון של המלון שכולל בריכות שחיה, מעגן סירות ו-ספא. הוא עבד שם עשרים שנה ברציפות עד 2016, אז הוצע לו תפקיד סמנכ"ל תפעול ב'מלון אירופה' - מלון בוטיק טבריאני בן 30 חדרים, שם ניהל את כל מחלקות המלון. כעבור שנתיים ניסה לשנות כיוון עיסקי, אבל האהבה לים ולמלונאות לא נתנה לו מנוח. לפני כחודשיים עלתה הצעה למפעיל לבריכת השחיה המשודרגת באשדות, מספר שלומי. הגשתי קורות חיים והתקבלתי. גלעד גורן, מנהל הקהילה, 'משך' אותי גם לכיוון הניהול, זה נראה לי טבעי ולכן הסכמתי. כל זה קורה במקביל לתפקיד נוסף שקיבל על עצמו לאחרונה, של מנהל תפעול ב'נהרא', שמשמעותו אחריות על המחלקות השונות, קשר עם סוכנים, הזמנות וכד'. איש עסוק בעליל.

פתיחת הבריכה במתכונתה החדשה, הצריכה רשיון עסק-נושא לא פשוט במדינה רווית ביורוקרטיה כמו ישראל; אך שלומי עמד במשימה, והרשיון, שהמצאתו אורכת בדרך

שלומי קיפר – איש המים - סוף

היותה חלק ממרכז ספורט ופנאי שכולל מגרשי כדורסל טניס ובעתיד גם מגרש כדורגל. אבל עדיין... חסר מבנה ראוי למלתחה ושרותים.

מבנה שרותים ומלתחות, אומר שלומי, דורש היתר בניה (הבריכה עצמה לא, כי מדובר בשיפוץ). הוגשה תוכנית למתקן מסודר, כולל הנגשה לנכים, וזה יבוצע כנראה בשנה הבאה. בינתיים נעזרים בשרותים של בית קרפ. שאר הדברים מתבצעים תוך כדי תנועה, כך שסייה יש לנו מתקן מטופח ויפה שעונה על הצרכים וכולנו יכולים להיות גאים בו.

בהזדמנות חגיגית זו מבקש שלומי להודות ל**גלעד גורן** מנהל הקהילה על הסיוע והדחיפה, ו**ליניב ברקן** הפרוייקטור, שהריץ את הפרוייקט במהירות שיא.

אברון

בשבתות בהתנדבות מלאה והמון רצון טוב. יש קלסר ובו רשימה מעודכנת של 500 מורשי כניסה כולל תמונות)

איך אתה מסביר את הלהט הזה?

אני אוהב את העבודה, עובד רק על פי חוק, 'חולה' על סדר ואירגון ונערך תמיד לקראת הבאות. 'אם באים בצורה מסודרת ומתוכננת לפני, אין סיבה להיות מופתעים תוך כדי', זה המוטו שמנחה אותי לכל אורך הדרך. כמנהל בריכה, שהיא מרכז חברתי תרבותי חשוב ביותר, אני נערך עם סידור עבודה של שבועיים מראש, וזה מאפשר לי שליטה ובקרה. בנושא מצילים מקומיים, מפאת הזמן הקצר לא הצלחנו להתארגן בזמן ולכן אני מעסיק שכירים. לקראת השנה הבאה הצעתי להכשיר מספר צעירים מקומיים (השכר אמנם לא כמו בהייטק אבל סביר בהחלט) במטרה שרוב סגל הבריכה יהיה על טהרת אנשי המקום. מציל, מסביר שלומי, הוא תפקיד אחראי ממדרגה ראשונה, ואני דורש מהם לא להוריד את הראש לשניה מהמים. מסתבר שבתחום זה יש חוק שמגדיר במדויק את תנאי עבודתו של מציל, וכמי שאמון על קיום החוק, חובתי לספק להם את כל התנאים הנדרשים. אחת הבעיות הטכניות שמקשה על שליטת המציל על כלל המתרחצים, הוא האי המלאכותי שבמרכז הבריכה, ולכן יש צורך בשני מצילים כאשר אחד הוא סטאטי והשני מסתובב, מה שמגדיל את העלויות כמובן.

איך אתה ומשפחתך מרגישים באשדות?

הגענו להרחבה לפני כשמונה שנים כדי לבנות כאן את ביתנו, ואיני מצטער לרגע. כמי שאוהב שטחים ציבוריים מוריקים ופורחים, התחברתי למקום מהתחלה, ואני מרגיש חלק ממנו. אני יכול להבין את הכעס של חלק מתושבי ההרחבה, אבל באופן אישי, אני דוגל בדיבור ישיר בגובה העיניים, ובגישה זו שהצלחתי לשכנע רבים בהרחבה לתמוך בשידרוג הבריכה.

מה שמייחד את הבריכה, פרט להיותה מתקן יפה וריאה ירוקה-כחולה בלב הקיבוץ, הוא

באשדוטף

<p>ראיתי בחלון שלי ציפור אפילו במשב סופה וקור. "</p> <p>איזו שנה זאת הייתה? חילופי וחוסרי כח אדם שניסו למוטט אותנו ועמדנו בהם.</p> <p>עמדנו בהם בזכותכם. בזכות כל אחד ואחת מכם. מי שנרתם בשמחה ומי שנרתם בקיטורים וחוסר ברירה, בסופו של דבר המשכנו יחד והצלחנו.</p> <p>לא פעם זה קשה אבל לרוב מילה טובה מיד עושה לי טוב רק מילה טובה או שתיים לא יותר מזה.</p> <p>השנה חיזקנו את הקשרים בין הגנים וראינו יותר שיתופי פעולה בין הבתים.</p> <p>פורום המובילות נפגש יותר מבעבר ותרומתו לעבודה מערכתית הייתה משמעותית.</p> <p>רעננו את החוגים, כרמל אצל הצעירים, טל אוהב חיות ומייגן בגנים.</p> <p>חדר תנועה הקמנו לעצמנו ויש מי שמנצלים אותו גם לחלוקת קצב ועבודה בקבוצות.</p> <p>קיימנו שיחות משוב שגרמו לי באופן אישי אושר רב. הרגשתי שאני ממש מעניקה לעצמי ולכם מתנה בדמות כמה דקות של הקשבה אמיתית.</p> <p>למדתי דרככם לא מעט על ההתנהלות המערכתית וקיבלתי גם קצת ביקורת אישית. הצלחתי לראות אותכם קצת מעבר לטרדות היומיום ולהבין את הצורך האמיתי של כל אחת מכן.</p> <p>אפילו ברחוב ראשי סואן ראיתי איש יושב ומנגן פגשתי אנשים מאושרים סוף בעמוד הבא</p>	<p>בימים אלו שהארץ גועשת ורועשת, ובצדק, נוכח גילויי אלימות של גננות בפעוטות, אנחנו יכולים להתגאות במערכת חינוך מפוקחת.</p> <p>מערכת בה צוותי החינוך מלווים ומודרכים וכאשר נוצר קושי יש למי לפנות והדברים מטופלים.</p> <p>מדרכות הקיבוץ עוברות בין הגנים והפעוטונים והנעשה בבתים פנימה נשמע לעוברים ושבים.</p> <p>אנחנו מתייחסים ברצינות רבה לכל האירועים המתפרסמים ובודקים את עצמנו יום יום.</p> <p>את טון הדיבור שלנו בפניה לילד, להורה ולאנשי הצוות. את תוכן הדברים הנאמרים ואת ההתנהלות ביומיום.</p> <p>ולמרות כל זאת הצפת הנושא מעוררת לא פעם תחושת חוסר ביטחון ומעלה חששות. אני מזמינה את מי שחש חוסר נוחות מדברים שראה וואו שמע להסב את תשומת ליבי והדברים יבדקו-הכל לשלומם ולרווחתם של הילדים ולחוסן הקהילתי שלנו.</p> <p>צוות אשדוטף עושה ככל יכולתו להעניק לילדים את הטיפול הטוב ביותר במסירות גדולה ולתת להורים הרגשת ביטחון בהיכנסם בבוקר ובצהרים לגנים.</p> <p>** בתחילת החודש יצאנו 26 איש מתוך הצוות לאחר צהרים של פינוק במלון קיסר בטבריה, נהנינו מטיפולי ספא, שכשוך בבריכה וארוחת ערב.</p> <p>סיכמנו את השנה שהייתה ונפרדנו מהבנות שמסיימות את עבודתן ב'אשדוטף'.</p> <p>מצורפים דברי הברכה ממני לצוות. כמילותיו של יעקב גלעד- "אפילו בשרב הכי כבד ידעתי שהגשם עוד ירד</p>
---	---

אפילו בין שבילי עפר צרים.

תמיד השארתי פתח לתקווה

אפילו כשכבתה האהבה

חלמתי על ימים יותר יפים

אפילו בלילות שינה טרופים.

עם כל מה שהביאה איתה השנה שחלפה היה
בה הרבה אור והצלחה.

הובלנו כולנו, כל אחת בדרכה את הבית,
הצוות והקבוצה שלה לסיום מוצלח תוך
כבוד, עשייה ואהבה.

אני מודה לכל אחת ואחד מכם באופן אישי על
היותכם שותפים ב'אשדוטף' ומאחלת לנו קיץ
נעים, בטוח ושמח.

ורד

בחינוך החברתי

ביום ב', לפני כשבועיים פתחנו באופן רשמי
את פעילות הקיץ בחינוך החברתי. יחד עם כל
תלמידי בית ישראל יצאו גם ילדי אשדות
יעקב (גילאי א' – ח') לחופשת הקיץ ואנחנו
קלטנו אותם, בזרועות פתוחות ובאהבה
גדולה, במערכת החינוך.

ההיערכות של מערכת החינוך החברתי
לקראת פעילות הקיץ החלה כבר בחודש מרץ,
ולמעשה ליוותה אותנו בכל התקופה
האחרונה, מתוך רצון להגיע מוכנים בצורה
הכי טובה שניתן בכל ההיבטים – צוותי
הדרכה, תכניות, אישורים נדרשים, הכנה של
הפעילויות ועוד.

כמו בשנים האחרונות, כך גם השנה, אפשרנו
לכלל ילדי אשדות יעקב להשתלב בפעילות. כל
אחת ואחד באופן שמתאים לו אישית ועדיין

תוך הבהרה והסבר כי לא מדובר בקייטנה,
אלא בפעילות המהווה המשך (ישיר),
לפעילותה של מערכת החינוך החברתי לאורך
כל השנה. פעילות אשר מביאה לידי ביטוי
ושיא את התהליכים שעוברים הילדים
בקבוצות הגיל השונות במהלך השנה. מן
הסתם התהליכים והעוצמות משתנים מבית
לבית, משכבה לשכבה, ועדיין הפעילות בקיץ
מתבססת על הפעילות שעוברות הקבוצות
במהלך כל השנה.

אציין בסיפוק כי הרוב המכריע של ילדי
אשדות, **בכלל השכבות** בחר להצטרף
לפעילות הקיץ בחינוך החברתי (יותר מאשר
בשנה שעברה!) ואני מרשה לעצמי-עצמנו
לראות בכך הבעת אמון במערכת החינוך
החברתי ובעיקר בצוותי ההדרכה – **תודה!**

לשמחתי, גם השנה מפעילה המועצה
האזורית את תכנית "בית הספר של הקיץ",
עובדה מבורכת לטעמי, שמאפשרת בחירה
נוספת למי שמעדיפים לקחת פסק זמן
ממערכת החינוך החברתי ולגוון מעט. בשל
מיעוט נרשמים (מסיבות שאינני בקיא בהן)
הפעילות מתקיימת השנה בבית החינוך
בדגניה (ולא בביה"ס מול גלעד). אני כמובן
מאחל הנאה גדולה וחופש כיפי לכולם.

ביום ג' קיימנו אירוע פתיחה חגיגי של פעילות
הקיץ לכלל מערכת החינוך החברתי. האירוע
התקיים, זו השנה השנייה, בפארק המים "גני
חוגה" (ותודה לרותם רז הנפלאה שמסייעת
לנו כל פעם מחדש!).

החבריה של הנעורים לא ממש 'התחברו'
לעניין ולכן העדיפו שלא להצטרף. אני משער
שהיו עסוקים בדברים אטרקטיביים יותר –
וזה כמובן בסדר גמור.

כל שאר השכבות א' עד ח' הצביעו ברגליים
והגיעו ליום כיף שכולו מים, צל, משחקים
ולקינוח ארוחת צהריים משותפת "על האש".
השילוב והשיתוף בין השכבות השונות,

המשך בעמוד הבא

בחינוך החברתי - המשך...

מדהים ומרגש. כל 3-4 ילדים מ'צפפה' עטפו וחיבקו ילדה או ילדה מדקלים, הובילו אותו בין המשחקים השונים, שיחקו איתו, רקדו איתו ונתנו לילדי דקלים תחושה אמיתית וטהורה של שווים בין שווים.

נכון, לחלק מהילדים שלנו המפגש מעט מרתיע ומפחיד – וזה מובן. אך עדיין, הפעילות הייתה מהנה, משותפת ותוססת כפי שניתן לראות בתמונות המצורפות.

בערב שבת האחרון חגגו בנות ובני שנת המצוות את סיומה של השנה.

הערב נפתח בסעודת שבת משותפת למשפחות בחדר האוכל באיחוד (שוב, תודה גדולה לישי על ההירתמות). בהמשך העלו בנות ובני השכבה את הצגת הסיום "מתבגרים בע"מ" אשר עסקה בסוגיות ומצבים מחייהם כבני נוער צעירים בעיצומו של גיל ההתבגרות. לקינוח חגגו החבריה ברחצה לילית בבריכת אשדות איחוד.

את ההצגה כתבו הילדים ביחד עם פז, המדריכה המסורה, וטליה לזר, הבמאית ה"קבועה" שלנו בשנים האחרונות. במשך כחודשיים וחצי הם עמלו, טרחו, למדו, שיננו והתאמנו עד שהגיעו לקו הגמר. אם לשפוט עלפי תגובות הציבור שבחר להגיע לצפות בהצגה – החבריה הצליחו ובגדול.

שמחתי לפגוש ביום ו' על הדשא, גם לא מעט חברי קהילה, אשר בחרו לבוא ולקחת חלק במעמד החגיגי. עדיין ילא מספיק, אבל אני מאמין שלאט ובבטחה נחזיר יעטרה ליושנה ונגיע לכך שמסיבת הסיום של שנת המצוות תשוב להיות חגיגה אמיתית של כל הקהילה.

המשך בעמוד הבא

לראותם יושבים ביחד, משחקים ביחד, מדברים, כן - גם קצת מתקוטטים, מהווה את אחד הנדבכים המשמעותיים והחשובים של החינוך החברתי. האפשרות של כל ילדה וילד לפגוש מגוון רחב של שותפים, בגילאים שונים, לפעילות ולעשייה משותפת, בגובה העיניים – פשוט מרגש וכיף!.

ביום ד' אירחו ילדי בית כולל 'צפפה' את בית הספר 'דקלים' מטבריה. זוהי המשכה של מסורת רבת שנים שבה ילדי בית הספר 'דקלים' מטבריה, בית ספר לילדים עם צרכים מיוחדים, מתארחים בבית כולל צפפה כארבע פעמים מדי שנה.

הפעם קיימו עימם ילדי בית כולל צפפה פעילות בקוביות גדולות. הפעילות התקיימה בחדר האוכל הגדול (ותודה לישי שאפשר את קיום הפעילות בתרומה וללא עלות!) מי שהגיע למקום פגש את ילדי בית כולל 'צפפה' משחקים עם ילדי דקלים בשיתוף פעולה

בחינוך חברתי - המשך...

לצערי, השנה, לא הצלחנו לאייש צוות מדריכים קבוע לשכבה ז' וכתוצאה מכך למחנה יצאו רק 3 ילדים. אני בטוח שהם יחזרו מלאי חוויות.

אני כולי תקווה שהמד"צים החדשים שהוכשרו ירימו את הכפפה של ההדרכה ובשנה הבאה שכבה ז' תזכה להדרכה מלאה ורציפה.

בימים אלו נשלמות ההכנות, וההרשמות לקראת מחנה כיתות ד'-ו'.

נושא המחנה השנה – אוטאר. דיווחים, חוויות ותמונות מהמחנה יגיעו בהמשך.

אחד הנושאים שמעסיקים את הנהלת מערכת החינוך (ואותי) הינה העובדה שהשתתפות בני הנוער בפעילות מערכת החינוך בגילאי ט'-י"ב הינה של מחצית מבני הנוער בלבד. בכדי לסבר את האוזן, בחברת הנעורים יש 44 נערות ונערים הלוקחים חלק בפעילות (מי יותר, מי פחות – אבל כולם שותפים לפעילות). בנוסף אליהם יש באשדות עוד כ-45 נערות ונערים אשר מתוך בחירה (ממגוון רחב של סיבות, ולא דווקא עלות) בוחרים שלא לקחת חלק בפעילויות השונות.

בהובלתו של גדי נחום, יו"ר מועצת החינוך, בוצע סקר מקיף של הנושא אל מול הוריהם על מנת ללמוד ולנסות להבין הגורמים לכך. בימים אלו (ממש בשבוע שעבר) התנענו פעילות/תהליך לבחינת מעמיקה של הנושא מתוך כוונה ורצון להגדיל את מעגל המשתתפים, הנתרמים מהפעילות בחברת הנעורים. הפעילות תתקיים בליווי והנחייה של מלווה מטעם התק"צ.

ככל שהתהליך יתקדם, הוא יערב יותר ויותר גורמים, אנשים, הורים וחברי קהילה ואני תקווה שבסופו של דבר נמצא את הדרך והנוסחה להרחיב את מעגל השותפים של חברת הנעורים.

בימים אלו, כאשר פעילות הקיץ החלה, מירב העיסוק שלי מוכוון לפתיחתה המוצלח של שנת ההדרכה הבאה – תש"פ.

כתמיד האתגר המרכזי הינו השלמת בנייתו

סוף בעמוד הבא

בעוד שבועיים נארח בחברת הנעורים את קייטנת איל"ן בפעם ה-20 ברציפות. הישג מכובד וראוי לכל הדעות.

ההכנות לקראת האירוח של 14 ילדי איל"ן נמצאות בישורת האחרונה. על המלאכה מנצחת כתמיד סמדר ינאי, כאשר לצידה נורית רז ועימן דניאל, מדריכת הנעורים, ומיכל פרידר, מדריכת שכבה ח'.

עד כה קיימנו שני מפגשי חשיפה והכנה עם כלל הציבור שלפי המשובים שאני קיבלתי היו מרתקים ומלמדים. ראשית נפגשנו עם רם דונל, אביה של דרור שיש לה CP.

בהמשך פגשנו את יובל ירבעם שמגדיר את עצמו אוטיסט בתפקוד גבוה. המפגשים היו פתוחים לכלל הציבור ומי שבחר לבוא ולקחת חלק יצא מהם נפעם ונרגש.

ביום ה' האחרון עברו בנות ובני חברת הנעורים בבתי החברים בקהילה והתרימו אותם לטובת קיום הקייטנה.

ביום ו' הקרוב (12/7) נאייש שלוש עמדות התרמה נוספות (כלבו אשדות איחוד, במונימרקט מאוחד ובריכת איחוד) על מנת לאפשר למי שלא הספיק ועדיין רוצה לתרום ולסייע לקיום הקייטנה.

בהמשך אנחנו מתכננים עוד פעילויות משותפות עם הקהילה – מוזמנים לעקוב אחר הפרסומים!

ומה קורה עם הנוע"ל?

לפני שבוע חזרו בנות ובני שכבה ט' מסמינר מד"צים של התנועה. הסמינר התקיים ביער כפר החורש ויצאו אליו שש עשרה (!16) חניכים וחניכות מאשדות. במהלך הסמינר, שארך כשבועיים שלמים (כולל שבת בשטח!), הם עברו הדרכה, אימון, לימוד והכשרה שהכינו אותם להדריך בתנועה. אני כולי תקווה שרובם יבחרו בשנה הבאה להשתתף בפעילות התנועה באשדות, בהדרכה של השכבות הצעירות.

השבוע מתקיים מחנה "ההעפלה" לשכבה ז'. המחנה הינו אחת מגולות הכותרת של פעילות התנועה באשדות ובדרך כלל ההשתתפות בו גדולה.

בחינוך החברתי - המשך...

מזל טוב!

פראפא ופאפא ראוואני
הולדת הנכדה - זואי
בת פארן ואויף
מזל טוב פאפא!

מזל טוב!

פארויט ואפי סטארן
פניסאוי הנת שיר עט אריאל
מזל טוב פאפא!

מזל טוב!

פאפא ודוד אלתר
הולדת הנכדה - ניי
בת פאפא וקייט
מזל טוב פאפא!

של צוות ההדרכה. למי מכיר ומצוי בתחום הדבר אינו פשוט כלל ועיקר ובכדי לאתר מדריכות ומדריכים טובים, אני וסמדר מנהלת משי"א עוסקים בנושא כבר למעלה משלושה חודשים.

בהקשר זה ראוי לציין שצפויים לנו כמה שינויים משמעותיים בצוות וזאת לאור העובדה שדניאל מדריכת הנעורים תסיים את עבודתה ויחד עימה גם פז, מדריכת שכבה ז'. אליהן תצטרף גם קרן אלטר שעוזבת אותנו ונוסעת לשליחות בלגיה עם משפחתה. העובדה ששלושתן, שהיו מדריכות משמעותיות ודומיננטיות בשלוש השנים האחרונות (!), עוזבות בהחלט מייצרת עבורי ועבור המערכת אתגר של ממש באיתור מדריכים מתאימים.

במקביל לבניית הצוות יש כמובן עוד תחומים הדורשים מענה כגון תכנית כלכלית, תשתיות ועוד.

בתחילת חודש אוגוסט (המועד יפורסם בצורה ברורה בכל הערוצים הנדרשים) נקיים ערב משותף לכלל ההורים והציבור על מנת להציג את ההיערכות לקראת השנה הבאה. אשמח לראות ולפגוש בערב זה את כולכם (בדגש לציבור ההורים – אבל לא רק!).

לסיום – אני מבקש לאחל לכולנו חופשת קיץ נעימה, מהנה, משמעותית ובטוחה!

אמנון אביגדור,

מנהל חינוך חברתי – אשדות יעקב

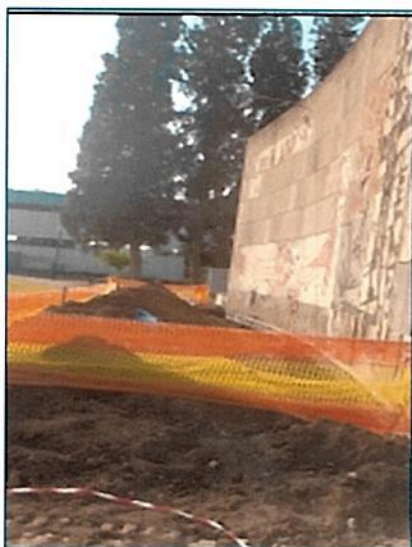
שיקום חזית בית קרפ

לצורך אירגון ואיסוף הכספים אנחנו בתהליך של הקמת עמותה, תהליך שמקבל גיבוי מלא וחיובי של מזכיר הקיבוץ.

יש להדגיש שתכנית גיוס הכספים אינה נשענת בשום מקרה על הקיבוץ.

אנחנו באמצע העשייה נצטרך אנשים טובים עם רצון שיראו במטרה דבר ראוי להשקעת זמנם הפרטי ויכולותיהם בהמשך הדרך.

בשם הצוות - **ישראל ברקאי**

בשעה טובה אחרי התנהלות של יותר משנתיים הצלחנו ונקווה גם לסיים את השלב הראשון של שיקום ציור הסטוקו של אריק קורן שמהווה איקון אשדותי ולדעת רבים גם ברמה הלאומית. השלב הראשון מטרתו בידוד קורת הבטון שהיא בסיס הציור, מהלחות שנצברת בקרקע נספגת בבטון עולה וחודרת בכוח הנימי לתוך הבטון, משם לציור וגורמת לו להתפרק. מומחים בתחום שיקום ציורי הקיר חברת "תכלת" קבעה שאין טעם לבצע שיקום הציור לפני שמבצעים את בידוד קורת הבטון מלחות הקרקע

הפעולה התחילה עם חפירת בדיקה על מנת להבין את הבסיס של הציור בעקבותיה יכולנו להגיש תיק מסודר להצעות מחיר וזאת עשינו בעזרת הצוות העוסק במלאכה הכולל את שאול ינאי, דני שיפר, דני פלג וישראל ברקאי.

משם יצאנו לדרך ובעזרת יוסי בן פורת, אריק ראובני ויונתן אלטר הצלחנו להביא למצב של התחלת העבודה, שכוללת חפירה גלוי הקורה התומכת, ציפוי בחומרי אטימה, הנחת צינור ניקוז בעומק החפירה, מלוי בחצץ של החלל שנוצר (על מנת שלא יחזיק מים). בעשרים הס"מ האחרונים בין הציור למדרכה יהיו חלוקי נחל גדולים שלדעתנו ימלאו שתי מטרות:

מניעת נזק עתידי מהשענת אופניים על הקיר וכן מניעת גישת אנשים לקיר עצמו

בזה אמור להסתיים שלב א', להערכתנו תוך שבוע שבועיים.

שלב ב' ו- ג' אמורים להיות - שיקום קורות תומכות ממזרח ומערב, שאפשר לראות את הנזק המצטבר ועקבות הזמן ושיקום הציור עצמו כשלב אחרון.

העיקרון המנחה אותנו שלא מתחילים שלב לפני שהכסף מונח בכיסנו.

העלות לפי הצעות המחיר שבידינו של שלבי ב' וג' יגיעו ל-150,000 אלף ₪.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

4. ועדת ההיגוי תביא בפני האסיפה עד שלוש הצעות ובמידת הצורך תמליץ בפני האסיפה על אחת מההצעות או שילוב בין שתי הצעות או יותר.
5. האסיפה תכריע על ההצעה הנבחרת.
6. את ההצעות יש להגיש עד ה-31 לינואר, 2020 לארכיון אשדות יעקב איחוד.
7. ההצעה תוגש בכתב, עם שרטוטים או סקיצות או כמודל ממחשב או מודל מכל חומר אחר לצורך המחשת הרעיון.
8. להגשת ההצעה או ההצעות ולבירורים נא לפנות לשאול ינאי, ארכיון אשדות יעקב איחוד.

שאול ינאי, בשם צוות ההיגוי אשדות בשביל דורות

מכרז פתוח לשיתוף חברי ותושבי אשדות יעקב איחוד לפרוייקט "אשדות בשביל דורות"

לפני שנתיים הוקם באשדות יעקב איחוד צוות היגוי לטובת קידום פרוייקט "אשדות בשביל דורות". חברים בצוות ההיגוי: עודד גפני, דוד אלטר, אריק ראובני, סמדר בן פורת, שאול ינאי. בעקבות ביקורים בקיבוצים אחרים ושיבות שקיים הצוות במהלך אותה תקופה, הוחלט לצאת למכרז פתוח לשיתוף חברי ותושבי אשדות יעקב איחוד בביצוע המודל שיפורט להלן.

1. הנושא המרכזי של המודל של אשדות ישקף את ההיסטוריה של אשדות ביחד עם היסטוריה של המדינה על פי הרעיון שהמזרכות המובילות לחדר האוכל ישמשו כתוואי לציר הזמן של תולדות אשדות והמדינה.
2. על המקלט של חדר האוכל, בגינותיו ובקיר הדרומי ואולי הצפוני יוצבו "היילטים", כלומר תצוגות או מונומנטים שיציינו נושאים יותר ממוקדים, כגון מונומנט לארבעת הקבוצות המייסדות של הקיבוץ.
3. ועדת ההיגוי של "אשדות בשביל דורות" היא המנחה את הצד הרעיוני. כלומר, לחברה יש יד חופשית לפעול על פי סעיפים 1 + 2, אבל במידה והחברה יחרגו רעיוניות מהקו המנחה של ועדת ההיגוי, לוועדה יש זכות לא לקדם את הרעיון של אותו חברה.

הקצרים שלי ועל אחריותי

סיפור המעשה תחילתו בשני שתילים רכים של **ליצ'י** שנרכשו בכסף מלא, ונשתלו בחלקת אדמה קטנה ליד הבית, ברכות ובאהבה. טופלו וטופחו בדשן, במים, בצל ובהגנה על שורשיהם, באופן הכי מקצועי. האחד מעט היסס ועדיין דורש תשומת לב רבה. (בסתר לבנו אנו בטוחים בו וביכולותיו). השתיל השני צמח לו לתפארת. גדל לנגד עינינו וכבר היגיע לגובה אדם, והנה אחרי יותר משנתיים, בעונה, הופיעו להם **פירות הליצ'י** היפים והמקסימים, הולכים ומתאדמים ואנחנו מלווים אותם בעיניים כלות ... ואז הגיע או הגיעו **החומדים** שהכל שלהם, **וְחַמְסוֹ...** ואנחנו נשארנו עם כעס ועלבון... ובעיקר עם ציפייה לטעמו של הפרי המופלא הזה, בפינו... וזה סופו של הסיפור. ואל תגידו: ילדים! ילדים גדלים אצל הורים...

ברוריה, יואב, מיכאל, עירית

אחרי שראינו והרגשנו **שדובי שושני** איננו, נסע לו לחו"ל אי אפשר בלי להגיד, שעכשיו רואים שדובי חזר מהטיול בחו"ל. מבחינים בזה בעיקר בקירגונים, באתרי אשפה והמיתוזר שבמרחבי הקיבוץ.

ידיים חזקות יש לדובי...

שבת שלום - **ברוריה**

אובדן והצלת מזון בישראל

אחת מהשלכותיה של תרבות השפע בעולם המערבי היא הבעיה ההולכת וגדלה של אובדן מזון. מהו אובדן מזון? זהו מזון שהיה מיועד לצריכת בני אדם, אך לא נאכל בסופו של דבר מסיבות שונות. בשנת 2018 במדינת ישראל היקף אובדן המזון הגיע לכדי 33% מהמזון המיוצר, בשווי של כ-20 מיליארד שקלים. ההערכה היא ש-50% מהמזון האבוד הינו בר הצלה, ובכל זאת אובד בתהליכי הגידול, הייצור והצריכה. במסגרת מטלת הביצוע באזרחות, ביצענו השנה עבודה עם תלמידי כיתה י' בבית ירח, נושא המטלה היה אובדן והצלת מזון בישראל. המטלה כללה עבודה עיונית והיכרות עם הנושא באופן מעשי.

ברצוננו להודות לקהילת אשדות יעקב שבלעדיה מטלת הביצוע לא הייתה יוצאת לפועל:

ישי יחיאלי, מנהל הכל-בו, ועובדיו סרגיי ומוריה שהעבירו אלינו את המאפים, הירקות והפירות שעמדו להיזרק.

חברי הקהילה שתרמו לנו כלי מטבח וכלי אוכל.

חברי הקהילה שתרמו לנו מוצרי מזון שעמדו להיזרק.

אורן ראובני ודני זאבי שפגשו תלמידים והתראיינו בנושא זה.

תודה רבה

מירב ברון מנצור ונורית רז - בית ירח

חופש גדול לוותיקי אשדות

קשיים בחלוקת הדואר

מזמינים אתכם ל –

סידרת מפגשים בחודשי יולי-אוגוסט

המפגשים יתקיימו כל יום ג' במועדון לחבר ב'בית קרפ'.

09.45-09.00 – ארוחת בוקר של יחד

11.00-09.45 – הרצאה/ פעילות

בכל יום שישי יפורסם תוכן המפגש הבא.

בריכת שחיה – שעות פתיחה מיוחדות לוותיקים:

ימי שני – 07.00-09.00

ימי חמישי – 07.00-09.00

בליווי כסאות נוחים, פינה קפה ועוגיות

@@@

מועדון פעמים כי טוב – מתקיים בימי ד' לפי הודעה מראש.

חופשה נעימה לכולנו – צוות החופש!

אל צרכני הדואר היקרים שלנו: לא אלאה אתכם בהיסטוריה האשדותית, אבל מכיוון שאתם כבר חיים כאן, חלקכם גם בניתם את ביתכם כאן ומגדלים את ילדיכם, חשוב מאוד מאוד שתקפידו ותִּיַדְעוּ את כל מי ששולח לכם מכתבים: חברים שנותרו בעיר, בנקים, לקוחות שלכם או כל מי שבאתם עמו במגע כלשהו – אנא תִּנְנוּ להם את **כתובתכם המדויקת**.

למה זה חשוב? כי יתכן מצב שבו הצ'קים לא יגיעו לכתובתם וילכו לאיבוד. איני ממציא או מדמיינת להנאתי או כי מתחשק לי להציק לכם, אלא מכיוון שפעמים רבות עזרתי לחברה שמחלקת דואר ונתקלתי בבעיות. החברה עצמה כבר איננה כה צעירה, ומכיוון שהיא גם סבתא טובה שרוצה לעזור לילדיה ונכדיה, היא מקבלת לעיתים קריאה אל בתה הכורעת ללדת או החתן יצא למילואים ואז מתבקשת לעזור ולהקל.

אז כדי להמנע ממפת-נפש כאשר ציק ילך לאיבוד או כל תקלה שעלולה להגרם כאשר אין כתובת מדויקת ונכונה, אנא הודיעו לשולחניכם את **מספר תיבת הדואר שלכם ומספר המיקוד של הקבוץ**. זה יעשה טוב למכתבים, לכתבי-עת, לחבילות הקטנטנות שהזמנתם במחשב ומגיעות ארוזות כל הדרך מסין הרחוקה, אבל... מתבלבלות בכניסה אל תאי הדואר, כי אין ציון של תיבת דואר על גבי האריזה. אנחנו, המחליפות של עדה, נשתדל בכל מאודנו לחלק את כל דברי הדואר הללו, אבל כאמור זה תלוי מאוד - בכס !!!

אז שיהיה רק טוב והצלחה בעסקים.

רוח'ה אמיתי ועמליה דיין בת-ארי

אגדת דשא

שאני יכול לבזבז קרקע על גידול חסר תועלת. יש לי משרתים וגננים כדי לטפח את הדשא הזה".

לפיכך – ככל שהמדשאה בכניסה לאחוזה היתה גדולה יותר ואחידה, מעמדו של הגביר היה כנראה גבוה יותר.

מעמדה של המדשאה הפך עם השנים לסמל מעמד המתבטא בכך שחגיגות ואירועים חברתיים נערכו על מדשאות. ברבות הימים, ארמונותיהם של דוכסים ומלכים הפכו את המדשאה לסמל שלטוני.

פרלמנטים, בתי משפט עליונים, ארמונות הנשיאות ומוסדות ציבור אחרים התהדרו במדשאות ענק.

הדשא כבש גם את עולם הספורט והפנאי. מרבית המשחקים החשובים באמת, מתנהלים על דשא. כדורגל, בייסבול, פוטבול, טניס וגולף משוחקים על משטחי דשא קצוצים במדויק.

בעוד בפאבלות של ריו-דה-ז'ניירו ילדים מכדררים על חול ועפר, בפרברי יוקרה בכל מקום בעולם. בני העשירים משחקים על משטחי דשא ירוק.

הורגלנו לזהות כר דשא עם כוח פוליטי, מעמד חברתי ועושר כלכלי.

לא מפליא איפוא, שבתחילת המאה ה-20. אימצו המתעשרים החדשים את מרבד הדשא כאות וסימן לעושרם.

אך, כאשר המהפכה התעשייתית הרחיבה את שורות מעמד הביניים והעמידה לרשותו טכנולוגיות חדשות כגון: מכסחת דשא וממטרות. בפרברים האמריקאים, חלקת דשא מטופח בכניסה לבית. הפך הדשא ממותרות של עשירים לסימן ההיכר של המעמד הבינוני.

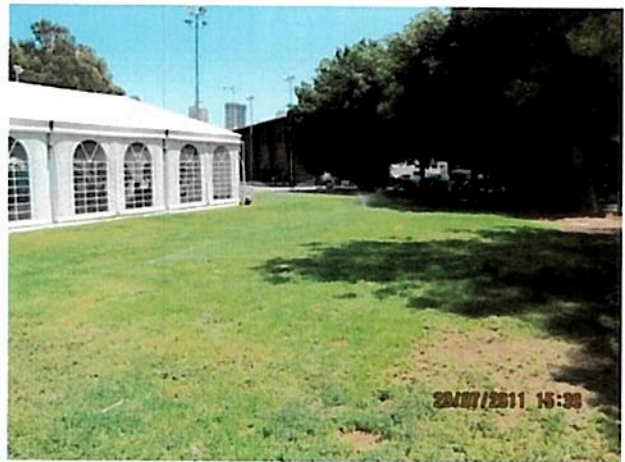
ישראלים רבים הבינו שדשא משדר כוח. מדשאה פירושו כסף. דשא מסמל יוקרה וטעם טוב.

בעוד שבעמק הלואר או בספרינגפילד, יש שפע של אדמה ומים, במזרח התיכון החדש סוף בעמוד הבא

כאשר זוג ישראלי בונה בית חדש, הוא קרוב לוודאי יבקש מהאדריכל/ית לתכנן עבורו מרבד דשא בחצר.

למה דשא ?

"כי דשא זה יפה, דשא זה ירוק בעיניים".

לא תאמינו אבל גם לדשא יש היסטוריה משלו!

לאבותינו שחיו בארץ כנען לא היו מרבדי דשא בכניסה לאוהל ואת פני הבאים לארמונו של הורדוס לא קידם שום משטח ירוק.

הרעיון לטפח מדשאות בכניסה לבית. נולד בטירותיהם של אצילי אירופה בשלהי ימי הביניים.

בעת החדשה, קנה לו הרעיון אחיזה רחבה והפך סימן היכר לאחוזה מכובדת.

יש לדעת כי מדשאות דורשות הרבה קרקע, הרבה מים ועבודת כפיים, בפרט בעידן שלפני המצאת הממטרה ומכסחת הדשא.

המדשאות אינן מניבות שום דבר מועיל. אמנם אפשר היה לתת לעדר עיזים לרעות על הדשא. אבל זה היה הורס את המראה האחיד המטופח, ובמקום מרבד ירוק, היה מתקבל משטח עשב מלא קרחות ו... גללים, ולכן איכר עני לא יכול היה להרשות לעצמו לבזבז קרקע או זמן על טיפוח דשא.

לעומת זאת, דוכס מפורכס, טיפח מדשאה בחזית הכניסה לארמונו משום שהיה זה סמל מעמד, שאמר "אני חזק ועשיר כל כך

אגדת דשא - סוף

עדכונים מהדור צעיר

משתחררים מצה"ל

אוריה אופיר

סער מזרחי

יובל פרידר

מסיימות שנת שרות ולקראת גיוס לצה"ל

נועה פרידר

נועם כהן

עידן ברון

תמר שוחט

שחר לוי

מתגייסת לצה"ל

יובל לוין

ברכות חמות לתאיר דוד שסיימה קורס מ"פ

בהצטיינות

גאים בכם ומצדיעים....

שמרו על עצמכם

דוד צעיר

קהילת אשדות יעקב איחוד

יש מחסור חמור משניהם ולכן תושב עיר מרכז הארץ, שיכול להרשות לעצמו להקדיש חלקת אדמה מים וגנן. מנפנף בכך את עושרו לעיני כל.

אפילו קיבוצים, אשר לכאורה אין להם שום דבר משותף עם טירת וינדזור או פרבר אמריקאי אימצו בחום את הדשא כסמל לשגשוג והצלחה כלכלית.

כמו בטירת שאמבור (עמק הלואר). כך גם בקיבוץ. אפשר מיד להבחין מי הוא קיבוץ מצליח. ומי הוא קיבוץ כושל - על פי מצבן של המדשאות בכניסה ליישוב.

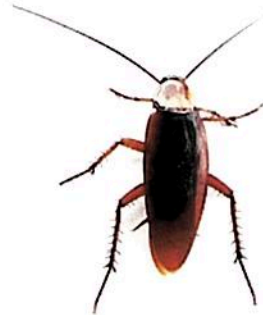
מאיר אריאל ז"ל, בן קיבוץ משמרות, נהג לספר בבדיחות הדעת שוועדת הבריאות של קיבוצו אשפזה אותו בכפייה. כיוון שסירב להשקות את חלקת הדשא מול ביתו.

כי - יש ערימה של חבריה על הדשא.

אפי שלו

שיעור בתיקנאות

מתפזרים בחלל החדר בחפשים אחר שאריות מזון, ואלה כידוע מצויים בשפע.

למרות שכאמור איני נרתע מגיוקים ודומיהם החלטתי לפני כשנה לשים סוף לנוכחותם הבלתי ליגלית וצילצלתי בעצת חבר למדביר מוסמך, ששמח לקריאתי והבטיחני שאחרי טיפול (לא יקר במיוחד, 250 ש"ח) שיארך רבע שעה לכל היותר, אשכח מנוכחותם של הפולשים למשך שנה לפחות. לא עמדתי בפיתוי.

המדביר התייצב בשעת בוקר מוקדמת, מצוייד בחליפה לבנה, פילטר פחם פעיל רב-שכבתי וזוג כפפות ניילון חד פעמיות, תוך שהוא מצווה עלי להגיף למספר שעות את החלונות והדלתות. לאחר מכן נטל מיכל קטן לתוכו יצק את חומר מסריח ובחש היטב. כאשר התמיסה היתה מוכנה, ציווה עלי בנימוס שאותיר אותו בגפו למשך מספר דקות וכך עשיתי. בתום הריסוס, בעודו מחליף את מדי הקרב, הורה לי המדביר להשאיר את החלונות מוגפים למשך מספר שעות, ואף המליץ למצוא לעצמי מקום לינה חלופי ללילות הקרובים. הריח החריף שעמד בחלל החדר לאחר הטיפול, (שהזכיר לי חומר הדברה ממשפחת 'הזרחנים האורגניים'), היה בלתי נסבל בעליל, וסרב להתפוגג בחלון שעות וימים ארוכים, גם לאחר שפתחתי לרווחה את החלונות והפעלתי את המזגן במלוא העוצמה. הריח היה כה קשה לעיכול, עד שכלבי האהוב החל מתנשם בכבדות עד שנאלצתי לשלחו לאויר הפתוח.

סוף בעמוד הבא

רבים נרתעים ממגע עם תיקנים, ג'וקים, מקקים ודומיהם, עד כדי סלידה מוחלטת ולעיתים פחד משתק, אף שיצורים אלה על פי רוב אינם עוקצים, נושכים או מוצצי דם. כל 'חטאם' הוא היותם יצורים סתגלניים, חובבי מזון אובססיביים בעלי כושר תנועה מרשים ויכולת תעופה מוגבלת- עדות לתהליכים אבולוציוניים שעברו עוד בטרם שחר האדם. 'תיקנאים', (כך נכתב בויקיפדיה) היא סדרה בת 3,500 מינים אשר רובם מצויים באזור הטרופי. חלק מן המינים הסתגלו לסביבת האדם, ותפוצתם הפכה לכלל עולמית בצמוד לתפוצת האדם. רגליהם בנויות מחמישה פרקים, מחושיהם ארוכים וגפי פיהם נושכות-לועסות. גופם לרוב שטוח, ובדרך כלל כנפי הנקבות מנוונות או חסרות. לתיקנאים יכולת הישרדות גבוהה מאוד. הם מסוגלים לחיות בביוב, וכן שבוע בלי מזון. הנקבות מייצרות תיק אשר לתוכו הן מטילות 14-16 ביצים אותן הן נושאות עמן בקצה הבטן במשך כיומיים ואז מניחות אותו בסביבת מזון תיק הביצים בצבע חום שמהן בוקעים הצעירים שהם בעלי מופע דומה לבוגר רק קטן יותר וללא כנפיים, ולאחר מעבר של מספר שלבי התפתחות הם הופכים לבוגרים. סך כל משך ההתפתחות של פרט מביצה לבוגר הוא כ-60 ימים. תוחלת החיים שלו היא כ-15 חודשים. התיקן הוא אחד היצורים החסונים בכדור הארץ, הוא מסוגל לשרוד חודשים בלי מזון. הוא גם מסוגל לעצור את הנשימה למשך 45 דקות וגם מסוגל להאט את קצב פעימות הלב. לפי רוב ההשערות התיקנים מסוגלים לשרוד מלחמה גרעינית. לתיקן יש חסינות גבוהה לנסורת רדיואקטיבית בהרבה מזו של האדם. תיקנים הם אוכלי כל, הם מסוגלים לעכל עץ, בטון ואפילו פלדה. כן, מה ששמעתם!!

לרוב מגיחים התיקנאים מאזורי ניקוז מובהקים: מקלחות, כיורים, סיפונים וכאלה, משמע 'שוחים נגד הזרם' מה שמאפשר חדירה הדרגתית אך בטוחה אל מקורות המזון של הולכי על ארבע. מרגע היכנסם למרחב הפרטי, שלי לפחות, הם

שיעור בתיקנאות – סוף

נר נשמה חודש יולי

כ"ח תמוז תרצ"ח	27.7.1938	דבורה	קמינסקה
י"א תמוז תש"א	6.7.1941	יורם	פליסוסר
י"ט תמוז תש"א	14.7.1941	נורית	סבריזנסקי
י"ט תמוז תש"ו	18.7.1946	אברהם	זונדליץ
כ"ב תמוז תש"ח	29.7.1948	הסיה	קפלן
ה' תמוז תשי"ז	4.7.1957	אורנה	כהן
ט' תמוז תשי"ז	8.7.1957	יעקב	גלעד
כ"ז תמוז תשי"ח	15.7.1958	רמי	גרשטנבליט
ב' אב תשכ"א	15.7.1961	זאב	לבני
ח' תמוז תשכ"ז	16.7.1967	יעקב	נייטר
כ"ד תמוז תשמ"מ	8.7.1980	מאיר	זקצר
ה' אב תשמ"מ	18.7.1980	אסתר	קרפ
י"ד תמוז תשמ"א	19.7.1981	רבקה	צמת
י"ח תמוז תשמ"ז	15.7.1987	אלקה	שמיר
ט"ז תמוז תשמ"ח	1.7.1988	יהודה	בן-דוד
ז' אב תשמ"ח	21.7.1988	אפרים	דרור
כ"ז תמוז תשנ"ח	21.7.1998	חייקה	מוסט
כ"ה תמוז תשנ"א	7.7.1991	רבקה	ריקליס
כ"ג אלול תרצ"ו	24.7.1991	רחל	הוימן
כ"ט תמוז תשנ"ג	18.7.1993	יצחק	מאור
ו' אב תשנ"ג	24.7.1993	אליהו	כהן
כ"ז תמוז תשנ"ד	6.7.1994	גל	וקנין
י"א אב תשנ"ט	24.7.1999	טובה	שימרון
ט' אב תשס"א	29.7.2001	שאול	שימרון
א' תמוז תשס"ג	1.7.2003	שולמית	יעקובסון
כ"א תמוז תשס"ג	21.7.2003	צילה	גלעד
י"ט תמוז תשס"ט	11.7.2009	יצחק	אמיתי
ט"ז תמוז תשע"ה	3.7.2015	שמחה	נחמד

מקץ שלושה ימים ולילות, מסוייטים מריח עז המסרב להתנדף, הבחנתי בגיוק חי, נושם ושוקק חיים. התקשרתי בדאגה לתברואן שהרגיעני שמדובר ככל הנראה ביצור חמקמק שיד הגורל הותירה אותו בחיים, אבל קרוב לוודאי שהוא האחרון שאראה בשנה הקרובה. התנחמתי. אלא שבימים הבאים הבחנתי בעוד ועוד תיקנים חיים, מה שהביא אותי להסיק שהשיטה של מדברינו מסוכנת בעיקר לבני האדם וכלבים, והרבה פחות לתיקנאים.

או אז החלטתי לשנות גישה. תצפיות עיקביות שערכתי אחר היצור הנחשב לדעת רבים לדוחה בעולם, גילו לתדהמתי שמקק הנכנס לביתי (בממוצע אחת ליומיים-שלושה) מגיח במלוא המרץ והתנופה, אלא שבתוך שעה, מכסימום שעתיים, אני מוצא אותו מוטל מפרפר על גבו, וכל שנותר לי, הוא לצוד אותו במחושיו או בעזרת כף אוכל סטנדרטית, ולהשליכו אל החוץ. ללא ריחות, ללא צרחות, ללא חבטות. ובא לתיקן גואל....

אבנרון

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

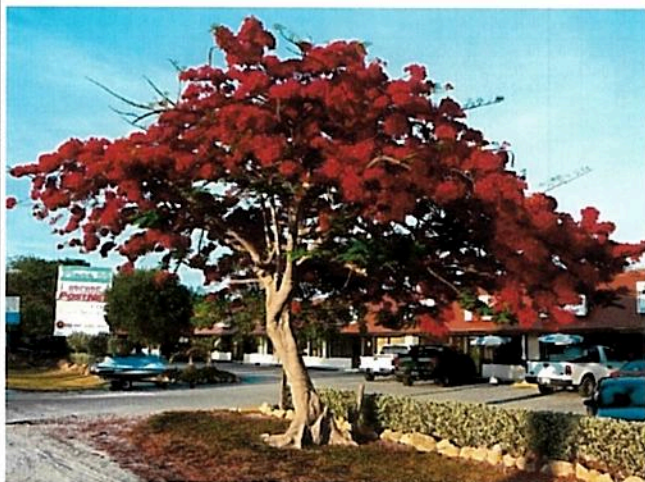

מי ומה באשדות

מופלאות של נתינה אין סופית לילדים שלנו, בחיוך ומקצועיות - את מורה מצוינת ואשה מדהימה בקסם האישי שלך גרמת לנו ללכת שבי אחרייך בלב מלא. תודה על שנתיים נהדרות, מאחלים לך חופשה מצוינת ותשארי בדיוק כמו שאת".

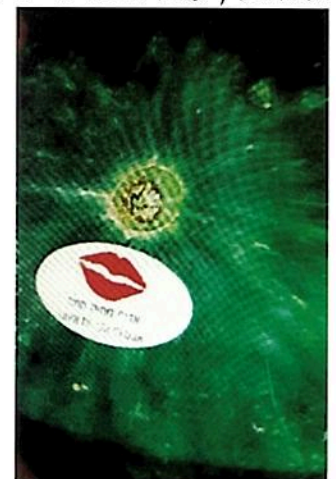
"חברים" נכתב על פתק שמצאה מירה ל'ה שמייר על המדף בסמוך למכשיר טעינה של קלנועיתה "אנחנו מתארחים בקיבוץ, והגינה שלכם הכי יפה בקיבוץ. על החתום שרה מראשל"צ. עכשיו נפתרה אחת ולתמיד הקושיה המטרידה, מי היא הגינה המטופחת ביותר באשדות.

בעלונים של פעם, נהוג היה לדווח במסגרת 'פינת הבריאות' על חולים שנפלו למשכב או חלילה פונו לבתי חולים, תוך איחולי החלמה לחזרה מהירה למעגל החיים. הציבור ידע, עודד ופירגן. היום, בעיקר על רקע 'צינעת הפרטי' אין זה מקובל לדווח (נדמה לי שגם אסור על פי חוק) ובעידן הקיבוץ המתרחב, קורה לא אחת, למגינת ליבנו, שחבר או חברה נעדר מהישוב לתקופה ארוכה יחסית מטעמי בריאות, שעה שחלק גדול מהציבור לא יודע על כך דבר. אין פתרון לעניין הזה, מה עוד שחלק מהאושפיזין ובני משפחתם אינם מעוניינים ליידע את הציבור מטעמים מובנים.

קטע כביש זה סמוך לכניסה לישובנו מוכר לכולם, ואף תבע את קורבנה של חברתנו היקרה נחמה זקצר ז"ל. לצערנו, לא נעשה מאז דבר, וכלי הרכב שחולפים במהירויות מפחידות, מסכנים את הולכי הרגל שחוצים את הכביש בדרכם לתחנה וממנה. האם לא הגיע הזמן שנקים קול צעקה?

הכיתוב שעל מדבקת האבטיח המקומי:
"אדום מתוק חמוד אבטיחי אשדות איחוד", כולל השפתים הבשרניות, איננו מקורי. הוא הומצא עוד בשנות התשעים של המאה הקודמת על ידי נערה צעירה בשם איה נתן, בתם של תרזה ושושו. ההצלחה מסתבר, עוברת מדור לדור.

פינת הפירגון: (נכתב בפייסבוק) "הבת שלנו מסיימת לימודים באפיקי ירדן עם מורה מיוחדת שליוותה אותה כמחנכת בשנתיים האחרונות **כרמל בן דוד** וזה הזמן לפרגן לך בגדול על מי שאת. להגיד תודה על שנתיים

מי ומה - המשך...

בעקבות סקירת ארועי בת המצווה של 'מכללת כישורי חיים' במדור זה לפני מספר יומנים, ננזפתי קשות על ידי חברת קיבוץ איכפתניקית על שלא הזכרתי את שמותיהם של מספר מתנדבות ומתנדבים מקרב חברינו, העושים לילות כימים כדי להנעים את שהותם של אותם סטודנטים. בין אותם מתנדבים (ויש עוד רבים וטובים) אני גאה לציין את **תרצה היימן וברוריה שרון** שמקדישות את מיטב זמןן ומרצן וזכות להערכה מקיר לקיר.

שדרת עצי הברוש שצמודה למדרכת הכניסה לאשדות כבר אינה יפה כמו פעם. הענפים מתייבשים בחלקם והגוון הכללי של עצי הסרק נוטה לחום כהה. האם זה קרה בהשפעת החורף הגשום או שמא סיבה אחרת? ראוי לבדיקה.

בת זמן!

עלון 1531
עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ועימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

העלון הבא יצא לאור ביום 2/8/19

החורף חלף עבר (601 מ"מ, זוכרים?) השרבים של מאי-יוני, פינו מקומם לחות קייצית טורדנית, ובתוך הכאוס הזה פורחים להם עצי הסיגלון, הצאלונים מסמיקים מאודם, הברכיטונים כנייל וקסיות האבוב מתהדרות בצהוב חלמוני שאין לו אח ורע בטבע הקיבוצי. ולא שכחנו את עצי הפרי, בעיקר בחצרות הפרטיים, שנותנים יבול מרשים: תות, ליצי, תאנים, מנגו ומה לא. אז מי אמר שמשעמם פה בקיץ?

קשה שלא להבחין בשטח שהולך ומוכשר בימים אלה מדרום מזרח ל'לוג'. מדובר על משטח שגודלו כחמישה דונמים שנועד לאיחסון של אבזרי השקייה מסוגים שונים, שעד כה אוחסנו באזור הספארי, שכידוע הולך בקרוב להיבנות. חוליות הבטון שהוצבו בשולי המשטח שייכות ל'קיפודים' שהיו שם ופוננו.

ברכות **ליניב ברקן** שזכה לאמון הציבור ונבחר ליו"ר הקיבוץ. בנוסף לכישוריו הניהוליים המוכחים, (דירקטור ב'לוג' פרויקטור הברכה ועוד ועוד) יניב הוא גם זמר מחונן שאילו רצה, יכול היה לפרוץ גם בתחום זה.

המאגר הצף שלפניכם הוא פרי מצלמתה של התלמידה **טל רוזה** (נוף אשדות) שזיכתה אותה בפרס שלישי מתוך 25 משתתפים בגמר תחרות צילומים של משרד החינוך. כל הכבוד!!

